

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
STR. BATIȘTEI, NR. 25, SECTOR 2
BUCUREȘTI
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
DIACONESCU SILVIA
București, PRIN AFIȘARE LA UȘA
INSTANȚEI ȘI PE PORTALUL
INSTANȚEI DE JUDECATĂ.

DOSARUL NR. 312/86/2021

Materia: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Recurs

Obiectul dosarului: anulare act despăgubiri Legea nr.

164/2014 - NCPC

Complet: Completul filtru nr. 3

Comunicare Adresă

emisă la 11 octombrie 2022

Stimată doamnă/Stimate domn,

În legătură cu dosarul având datele de identificare de mai sus, în calitate de **Recurent-Pârât-Pârât**, vă comunicăm întâmpinarea și faptul că în termen de 10 zile de la primirea prezentei comunicări, aveți obligația de a depune răspuns la întâmpinare. Depuneți documentele solicitate și înscrisurile doveditoare într-un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, cf. art. 150 NCPC

Nota: Vă comunicăm întâmpinarea formulată de intimații-reclamanți Patraș Ramiro-Constantin, Patraș Corneliu-Marian, Morari Daniela-Gabriela, Lupașcu Constantin și întâmpinarea formulată de intimata-reclamantă Zegrea Niculina.

Parafa șefului instanței,
(ștampila)

Semnătura grefierului,

AC

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA

BAROUL BRAȘOV

CABINET DE AVOCAT „CORNEL BUTCOVAN”

Brașov, str. Iuliu Maniu nr. 43, 500091

Tel. 0744 114 038; e-mail: av-buteovan@yahoo.com

La dosar nr. 312/86/2021

Complet fitru nr. 3

ROMANIA Înalta Curte de Casație și Justiție SECȚIA I CIVILĂ Înregistrat la nr. <i>8061</i> din <i>6.10.22</i>
--

mail

CĂTRE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

- SECȚIA I CIVILĂ -

Subsemnații:

1. PATRAȘ RAMIRO – CONSTANTIN, domiciliat în [REDACTED]
2. PATRAȘ CORNELIU – MARIAN, [REDACTED]
3. MORARI DANIELA – GABRIELA, [REDACTED]
4. LUPAȘCU CONSTANTIN, [REDACTED]

Toți cu domiciliul ales la CABINET AVOCAT „CORNEL BUTCOVAN”, Brașov, str. Iuliu Maniu nr. 43, apart. 215, jud. Brașov, unde solicităm să ne comunicați toate actele de procedură, depunem prezenta

ÎNTÂMPINARE

La recursul formulat de Diaconescu Silvia, prin curator, rugând Înalta Curte:

1. Să respingă recursul ca nefondat;
2. Să mențină *in integrum* hotărârea dată de instanța de apel;
3. Să oblige recurenta la plata cheltuielilor de judecată constând în onorar de avocat.

MOTIVE

În fapt, soluția pronunțată de instanța de apel a fost criticată de recurentă din două motive, invocându-se dispozițiile art. 488 alin. 1, pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă, susținându-se cu tărie că hotărârea atacată nu ar fi motivată și că aceeași instanță a dat respectiva hotărâre cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

În ceea ce privește motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 din Codul de procedură civilă, rugăm Înalta Curte să constate că nu poate fi primit, întrucât hotărârea recurată respectă exigențele impuse de art. 425 alin. 1 lit. b din Codul de procedură civilă, instanța de apel prezentând în mod corespunzător motivele de fapt și de drept avute în vedere la pronunțarea soluției.

Cu privire la motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod pr. civilă, vă rugăm să observați că hotărârea recurată este dată cu aplicarea corectă a normelor de drept material.

Astfel, instanța de apel, în baza înscrisurilor de la dosar a stabilit în mod corect că atâta timp cât numita Diaconescu Silvia nu a depus o cerere pentru acordarea de despăgubiri, în mod firesc aceasta nu le mai poate pretinde la acest moment.

Persoanele care se considerau îndreptățite la compensațiile de pe urma autorului Patraș Alexandru aveau obligația de a depune cereri și de a face dovada calității de moștenitori înăuntrul termenului instituit de legislația în vigoare, iar sancțiunea nerespectării termenelor imperative instituite este decăderea, care

constă în pierderea exercițiului dreptului de a mai beneficia de dispozițiile legii privind acordarea de despăgubiri.

Este binecunoscut faptul că potrivit art. 1 alin.1 și 2 din Legea nr.164 /2014 Stabilirea și plata despăgubirilor acordate persoanelor prevăzute la art.1 alin. (1) și (3) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la 7 septembrie 1940, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoanelor prevăzute la art.1 alin. (1) din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Paris între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare, se realizează potrivit prevederilor prezentei legi.

Așadar, sunt îndreptățiți la acordarea de despăgubiri și moștenitorii legali sau testamentari ai persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (3) din Legea nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și moștenitorii legali, până la gradul IV inclusiv, sau moștenitorii testamentari ai persoanelor prevăzute la art.1 alin. (1) din Legea nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă aveau, la data depunerii cererii de acordare a despăgubirilor, cetățenia română. Dovada calității de moștenitor se face prin certificatul de moștenitor, prin certificatul de calitate de moștenitor sau prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se atestă această calitate.

Totodata, potrivit prevederilor art. 3 alin.1 din HG nr. 753/1998 moștenitorii legali sunt cei definiți astfel de legea civilă, iar aceștia, în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. 7 din același act normativ trebuiau să formuleze o cerere pentru acordarea de despăgubiri.

Din textele legale precizate rezultă că dacă un moștenitor menționează în cererea sa și alți moștenitori, fără însă ca aceștia din urmă să formuleze la rândul lor cereri personale pentru despăgubire, ei nu vor putea beneficia de despăgubirile respective în condițiile în care nu au fost cerute.

Este de fapt și situația recurentei Diaconescu Silvia, care nu a formulat niciodată o cerere de acordare a despăgubirilor după autorul Patraș Alexandru.

Față de cele de mai sus, apreciem că instanța de apel a făcut o apreciere corectă a tuturor împrejurărilor de fapt și a aplicat în mod just dispozițiile legale în materie, situație în care motivele de recurs invocate de numita Diaconescu Silvia, prin curator, nu pot fi primite.

De aceea, vă rugăm să respingeți recursul ca nefondat, cu cheltuieli de judecată.

În drept, art. 205 și urm. Cod pr. civilă

În baza art. 411 pct. 1, alin. 2 Cod pr. civilă vă rugăm să judecați cauza și în lipsa noastră.

Brașo, 06.10.2022

Cu stimă,

Intimații – Reclamanti

Prin av

PC INSTANȚA
H

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ
COMPLETUL FILTRU NR. 3
DOSAR NR. 312/86/2021

ROMÂNIA
Înalta Curte de Casație și Justiție
SECȚIA I CIVILĂ
Înregistrat la nr. 204 din 6.10.22

mp CGH.

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnata ZEGREA NICULINA, cu domiciliul în [REDACTAT]

Cu domiciliul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură în București, str. Dr. Joseph Lister nr. 7, corp B, et. 1, ap. 12, sector 5 (la sediul Cabinetului de Avocat Lixândroiu Liviu), persoană însărcinată cu primirea actelor de procedură: av. Lixândroiu Liviu, telefon de contact 0733 955 903, e-mail liviu.lixandroiu@icloud.com,

Reprezentată de avocat Lixândroiu Liviu, din cadrul Cabinetului de Avocat Lixândroiu Liviu, conform împuternicirii avocațiale anexate în original,

Având în vedere că la data de 14.09.2022, Înalta Curte de Casație și Justiție ne-a comunicat cererea de recurs formulată de Diaconescu Silvia, prin curator special Biciușcă Simona, punându-ne în vedere să depunem întâmpinare în termen de 30 de zile de la comunicare,

Formulăm

ÎNȚÂMPINARE

la cererea de recurs depusă de Diaconescu Silvia, prin curator special Biciușcă Simona, întâmpinare prin care vă solicităm respingerea recursului ca nefondat.

MOTIVAREA ÎNȚÂMPINĂRII

1. Un prim motiv de recurs invocat de recurentă, prin curator special, este întemeiat pe art. 488 alin. 1 pct. 6 NCPC, recurenta, prin curator special, susținând că instanța de apel nu ar fi motivat nimic în legătură cu „art. 4 alin. 2 din HG nr. 753/1998”, dispoziție legală pe care ar fi invocat-o în cererile de apel formulate în cauză atât A.N.R.P., cât și Diaconescu Silvia, prin curator special.

Acest motiv de recurs este nefondat, pentru următoarele considerente:

Art. 4 alin. (3) din Norma metodologică pentru aplicarea Legii nr. 9/ 1998 (H.G. nr. 753/ 1998), în mod greșit indicat de recurentă ca „art. 4 alin. 2 din HG nr. 753/1998”, prevede: „În cazul în care sunt 2 sau mai mulți moștenitori, în declarație se vor menționa numele și adresa celorlalți moștenitori”.

Observăm că, cu intenția inducerii în eroare, deși citează textul legal sus-menționat cu ghilimele, recurenta introduce în acesta, cu de la sine putere, înaintea de sintagma „adresa celorlalți moștenitori”, cuvântul „eventual”, care în realitate nu apare în conținutul dispoziției legale pe care pretinde că o citează.

Am învederat instanței de recurs că acest motiv de recurs este nefondat, întrucât instanța de apel și-a motivat hotărârea și pe acest aspect. Întrucât acesta era un motiv de apel comun, formulat atât de către ANRP, cât și de către Diaconescu Silvia prin curator special, instanța de apel l-a analizat în partea din motivare unde a analizat apelul formulat de ANRP, iar apoi, în partea din motivare unde a analizat apelul formulat de Diaconescu Silvia prin curator special, pentru a nu copia încă o dată ad litteram același lucru, a făcut trimitere la motivarea respingerii apelului formulat de către A.N.R.P., unde instanța de apel se referise în mod detaliat și la art. 4 alin. (3) din Norma metodologică pentru aplicarea Legii nr. 9/ 1998 (H.G. nr. 753/ 1998), invocat în apel atât de A.N.R.P., cât și de Diaconescu Silvia prin curator special.

Astfel, în motivarea deciziei recurate (pag. 31 a acestora), când a analizat apelul formulat de Diaconescu Silvia prin curator special, instanța de apel a reținut:

„Apelul formulat de către intimata Diaconescu Silvia prin curator special reia motivul al doilea din apelul ANRP, motiv pentru care nu vor fi reiterate cele analizate mai sus”.

Într-adevăr, motivul de apel era comun, iar la pag. 29-30 din decizia recurată, unde a analizat motivele de apel formulate de A.N.R.P., instanța de apel a motivat în mod judicios:

„Al doilea motiv de apel privește nelegala excludere a intimatei Diaconescu Silvia de la dreptul de a beneficia de despăgubiri. De altfel, intimata Diaconescu Silvia a formulat cerere de apel prin curator Biciușcă Simona cu privire la această soluție dată de prima instanță.

În motivarea acestei critici se invocă art. 4 alin. 1 și 2 din HG 753/1998 și art. 7 alin. 7 din Legea 9/1998, în sensul că este suficient ca unul dintre moștenitori să formuleze cerere, cu obligația de a-i menționa pe ceilalți.

Însă, din aceste dispoziții legale nu se desprinde concluzia că legiuitorul a recunoscut îndreptățirea tuturor moștenitorilor legali la despăgubiri, fără ca mai înainte aceștia să formuleze o cerere și că ar fi suficient ca doar unul dintre moștenitori să inițieze demersurile legale pentru a beneficia de despăgubiri și moștenitorii care nu au formulat cereri proprii.

Prin faptul că la art. 4 din HG 753/1998 se prevede că moștenitorul legal care formulează o cerere este obligat să îi menționeze și pe ceilalți moștenitori, nu le conferă acestora în mod automat dreptul la despăgubiri, scopul acestei reglementări fiind doar acela al soluționării unitare a cererilor, astfel cum în mod corect a reținut prima instanță”.

Având în vedere toate cele de mai sus, rezultă că motivul de recurs întemeiat de Diaconescu Silvia prin curator special pe art. 488 alin. 1 pct. 6 NCPC (nemotivarea hotărârii instanței de apel) este nefondat.

II. Cel de-al doilea motiv de recurs este întemeiat de recurenta Diaconescu Silvia prin curator special pe art. 488 alin. 1 pct. 8 NCPC, aceasta susținând că dispozițiile de drept material „interpretate eronat” de instanța de apel ar fi art. 5 alin. 1 și art. 5 alin. 2 din Legea nr. 290/ 2003.

După ce citează aceste dispoziții legale, recurenta afirmă că „dacă în alin. 2 se prevede obligația în sarcina moștenitorilor de a menționa pe toți moștenitorii, rezultă că legiuitorul a ales să despăgubească pe toți moștenitorii și nu pe cei care formulează cereri”.

Și acest motiv de recurs este nefondat, pentru următoarele considerente:

a) În primul rând, din modul de formulare a acestui motiv de recurs („...legiuitorul a ales să despăgubească pe toți moștenitorii și nu pe cei care formulează cereri”), rezultă că recurenta, prin curator special, recunoaște că Diaconescu Silvia nu a depus cerere de acordare a despăgubirilor în baza Legii nr. 9/ 1998.

b) În al doilea rând, este notoriu că nu se pot acorda despăgubiri persoanelor care nu au formulat cerere în acest sens.

Chiar art. 5 alin. 1 din Legea nr. 290/ 2003, invocat de însăși recurenta, prin curator special, în cererea sa de recurs, impune ca primă condiție pentru acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar, **FORMULAREA UNOR CERERI PROPRII.**

Astfel, art. 5 alin. 1 din Legea nr. 290/ 2003 prevede: „Persoanele îndreptățite vor depune cereri proprii, până la data de 1 mai 2007, la comisiile constituite în cadrul prefecturilor, în temeiul art. 6 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Cralova la 7 septembrie 1940, republicată. Cererile trebuie însoțite de acte doveditoare, certificate de autorități, sau de declarația autentică a petentului, însoțită de declarațiile a cel puțin 2 martori, de asemenea, autentificate.”

Totodată, conform art. 4 alin. 1 din Legea nr. 9/ 1998, au calitatea de persoane îndreptățite la compensații în baza Legii nr. 9/ 1998 numai foștii proprietari sau moștenitorii acestora care au depus cereri de acordare a despăgubirilor, însoțite de acte doveditoare, în termenul legal, la comisia județeană sau a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/ 1998:
Astfel, art. 4 alin. 1 din Legea nr. 9/ 1998 prevede:

„(1) În termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele îndreptățite la compensații, foștii proprietari sau moștenitorii acestora, vor depune în acest sens cereri însoțite de acte doveditoare la comisia județeană sau a municipiului București pentru aplicarea legii.”

De asemenea, art. 1 alin. 2 din Legea nr. 164/ 2014 impune și el condiția existenței unei cereri de acordare a despăgubirilor, pentru a se putea acorda despăgubiri în baza Legii nr. 9/ 1998. Astfel, acest articol prevede:

„(2) Sunt îndreptățiți la acordarea de despăgubiri și moștenitorii legali sau testamentari ai persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (3) din Legea nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și moștenitorii legali, până la gradul IV inclusiv, sau moștenitorii testamentari ai persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă aveau, la data depunerii cererii de acordare a despăgubirilor, cetățenia română. Dovada calității de moștenitor se face prin certificatul de moștenitor, prin certificatul de calitate de moștenitor sau prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se atestă această calitate.”

La rândul lui, art. 11 din Legea nr. 9/ 1998 prevede că, în cazul în care compensațiile nu au fost solicitate conform art. 4 din aceeași lege, dreptul la orice compensație se stinge:

„Dreptul la orice compensație pentru pagube suferite în urma aplicării tratatului se stinge prin epuizarea prevederilor prevăzute de prezenta lege sau prin nesolicitarea compensațiilor în termenul prevăzut la art. 4”.

Totodată, intenția legiuitorului de a se acorda despăgubiri numai foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora care au depus cereri în acest sens, rezultă și din faptul că această condiție este impusă prin toate legile reparatorii în materia proprietății. Nu există lege reparatorie care să nu impună o asemenea condiție.

De exemplu, art. 4 alin. 4 din Legea nr. 10/ 2001 și art. 4.7. din Norma metodologică de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989 din 07.03.2007 prevăd și ele foarte clar că numai persoanele care au depus notificări în baza Legii nr. 10/ 2001 pot beneficia de măsurile reparatorii prevăzute de această lege.

Tot în sprijinul susținerilor noastre de mai sus că nu se pot acorda despăgubiri în baza Legii nr. 9/ 1998 dacă nu a fost formulată o cerere în acest sens, stă și faptul că, prin două acte normative ulterioare, li s-a dat posibilitatea persoanelor care nu formulaseră cereri de acordare a despăgubirilor în termenul de 18 luni impus de Legea nr. 9/ 1998, să formuleze asemenea cereri ulterior.

Astfel, art. 1 din Legea nr. 97/ 2005 prevede:

„Persoanele care, conform prevederilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, sunt îndreptățite la compensații, foștii proprietari sau moștenitorii

acestora vor depune la comisiile județene și comisia municipiului București cereri însoțite de acte doveditoare, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi."

La rândul lui, articolul unic al Legii nr. 348/ 2006 prevede:

„Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea nr. 97/2005 pentru acordarea de compensații cetățenilor români care nu au beneficiat de prevederile Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, vor depune la comisiile județene și comisia municipiului București cereri însoțite de acte doveditoare, în termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

c) În al treilea rând, în mod eronat susține recurenta, prin curator special, că, din art. 5 alin. 2 din Legea nr. 290/ 2003 ar rezulta că „legiuitorul a ales să despăgubească pe toți moștenitorii și nu pe cei care formulează cereri”.

Astfel, art. 5 alin. 2 din Legea nr. 290/ 2003 prevede:

„Dacă pentru bunurile aceluiași proprietar sunt mai mulți moștenitori, fiecare dintre aceștia este obligat să îi menționeze pe ceilalți în cererea formulată. Dacă moștenitorii domiciliază în județe diferite, aceștia vor trimite cererile la Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003”.

Această dispoziție legală rela prevederile art. 4 alin. (3) din Norma metodologică pentru aplicarea Legii nr. 9/ 1998 (H.G. nr. 753/ 1998), la care am făcut referire detaliată mai sus, conform căruia: *„În cazul în care sunt 2 sau mai mulți moștenitori, în declarație se vor menționa numele și adresa celorlalți moștenitori”.*

Așa cum în mod temeinic și legal a reținut în motivare și Tribunalul Suceava (pag. 18 a sentinței pronunțate la fond) și a confirmat și instanța de apel: *„Așadar, formularea cererii de către persoana interesată reprezintă condiția esențială pentru a putea beneficia de despăgubiri. Prin faptul că același legiuitor prevede că moștenitorul legal care formulează o cerere este obligat să îi menționeze și pe ceilalți moștenitori, nu le conferă acestora din urmă automat dreptul la despăgubiri, scopul acelei reglementări fiind doar al soluționării unitare a cererilor”.*

Și este de domeniul evidenței că cererile de despăgubire formulate de moștenitori diferiți, cu privire la aceleași bunuri, de pe urma aceluiași/ aceluiași autori, trebuie soluționate unitar. De aceea însuși legiuitorul a prevăzută la feza a doua a alin. 2 al art. 5 din Legea nr. 290/ 2003: *„Dacă moștenitorii domiciliază în județe diferite, aceștia vor trimite cererile la Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003”.*

Evident, legiuitorul a urmărit ca moștenitori diferiți ai aceluiași autor să nu formuleze, cu privire la aceleași bunuri, cereri de despăgubire la comisii județene diferite, ci toate aceste cereri să fie soluționate unitar, pentru a nu apărea neconcordanțe, de Comisia municipiului București.

Acesta este deci scopul urmărit de legiuitor la edictarea art. 5 alin. 2 din Legea nr. 290/ 2003 (soluționarea unitară), nicidecum cel total eronat, în contradicție cu toate dispozițiile legale în materie, indicat de recurentă, prin curator special, în cererea sa de recurs.

d) Pe lângă cele de mai sus, vă învederăm și faptul că la dosar nu se află nicio informație cu privire la datele de identitate ale lui Diaconescu Silvia (nici CNP, nici domiciliu/ adresă, nici vreo altă informație). Nici măcar nu se știe dacă mai este sau nu în viață. În ciuda tuturor demersurilor efectuate de Comisia Municipiului București de aplicare a Legii nr. 9/ 1998, de ANRP, de notarul public învestit cu deschiderea succesiunii de pe urma defunctului Pătraș Alexandru și de subsemnata reclamantă (ca urmare a dispoziției în acest sens a Tribunalului Suceava în prezenta cauză) nu s-a putut afla nicio informație cu privire la Diaconescu Silvia.

Mai mult, însăși Comisia Municipiului București, în referatul de lucru de la pag. 40 a dosarului administrativ, a specificat (în finalul acestuia) că „Hotărârea adoptată va fi emisă pe numele solicitanților/ moștenitorilor în viață (cu domiciliu cunoscut) și va fi comunicată acestora, conform prevederilor legale”. Cu toate acestea, Comisia și-a încălcat în mod nepermis propriul referat și a emis hotărârea de despăgubire și pe numele unei persoane (Diaconescu Silvia) care nu a formulat cerere de acordare a despăgubirii și despre care nu se cunoaște nici domiciliul/ adresa, nici dacă mai este în viață și nicio altă informație.

Având în vedere toate cele de mai sus, vă solicităm respingerea recursului ca nefondat.

În ce privește cheltuielile de judecată aferente recursului, nu vedem cum le putem obține de la o persoană despre care, așa cum am arătat mai sus, nu se cunoaște absolut nicio informație.

În drept: art. 205-208 NCP, precum și toate celelalte dispoziții legale la care am făcut referire în motivarea prezentei întâmpinări.

PROBE: înscrisuri.

Depunem prezenta întâmpinare în șapte exemplare, unul pentru instanță și șase pentru comunicare.

Anexăm prezentei împuternicire avocațială în original.

05.10.2022

ZEGREA NICULINA
Prin avocat Lixândroiu Liviu

DOMNULUI PREȘEDINTE AL ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE